

Filiz Ocakoğlu

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

28.03.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

()

Eserleri:

Adını koyamadığım

İbret-i alemi nasıl da sarmış
Yalanı, hileyi meziyet sanmış
Dostun hanesine efsun bulamış
Vah yazık, tüh senin insanlığına...

Uslanmaz, arlanmaz bir eda ile
Yaşıyor utanmaz bir sefa ile
Amana durdurmuş şeytanı bile
Vah yazık, tüh senin insanlığına...

Menfaat uğruna yalaka olmuş
Cebini kalbini pulla doldurmuş
Her devrin en büyük meddahı olmuş
Vah yazık, tüh senin insanlığına...

Kendi yalanına kendi de kanmış
O çirkin ruhunu güzelim sanmış
Önüne geleni bir bir kullanmış
Vah yazık, tüh senin insanlığına...

Sanmaki sürececek bu saltanatın
Ruhuna muhalif olsa da adın
Geldiğinde bir gün akıbet anın
Toprak bile almayacak seni koynuna...

Filiz Ocakoğlu

Ah DÜNYAM

Haykırıyor dünya
Ayakları prangalı
Bakışlar durgun artık
Hayallerse dalgalı
Umutlar yitirilmiş
Bir kuşun kanadında
Şefkat ise sadece
Ananın kucağında
Bir varmış
Bir yok olmuş
Şeytan cübbe giymiş
Divanına kurulmuş
Aslan kaptırmış aşını
Tilkinin kuyruğunda
Doğruluksa kaybetmiş değerini
Zamanın mihenk taşında
Yine de çıkamamış
Kimseler kerevete
Bilen var mı
Bu evren kaç yaşında
Ah dünya
Güzel dünyam
İsyanım sana değil
Çirkinle benim davam
Ama anlat bana
Bir umut ver
Kimle
Nerde
Ne biçimde
Nasıl baş edilir söyle
Bunca mikrop HAŞEREYLE....

Filiz Ocakoğlu

Avuntu

bu güzel dünyada

kendimizce
zararsızca
ve sessizce

kimseyi üzmeden
rencide etmeden

ne mutlu yaşıyoruz...

kime ne sözümüz var
ne kimsede gözümüz var
öyle güzel özümüz var

öylesine yaşıyoruz...

kim ne almış
kim ne vermiş
kim görmüş
kim söylemiş
kötülüğe set çekmiş

böylesine yaşıyoruz...

gün gelmiş ağlamışız
gün gelmiş darlanmışız
gün gelmiş horlanmışız

tık demeden yaşıyoruz...

bu yalan dünyada
birer gölge değilmiyiz

her kez hayatını yaşar
bizene mi demeliyiz...

Filiz Ocakoğlu

Ayna ayna

Bu dünya
Kurt kapanı
Şeytan almış sapanı
Bu devirde
Kim sayar
Adam gibi adamı...
Ayna ayna
Söyle ona
Sanmasın en güzeli
Vakit olur
Hesap sorar
Aptal sanma
MİLLETİ...

Filiz Ocakoğlu

Baharın çiçekleri

Sensizliğin yükünü
Nasıl taşır
Yüreğime sordun mu hiç...

Kupkuru bir merhabaya
Umut bağlamış
Bir günün oldu mu hiç...

Eğer sevmediysen beni
Neydi yakan ellerimi
Söyle
Hiç mi için titremedi
Kırarken zincirlerimi...

Şimdi git
Git çok uzaklara
Hiç bir şey yaşanmamışcasına...

Kimbilir belki bir gün
Alaycı bir gülüş gibi
Konarım dudağına

Ama dur dinle beni...

Ömür denen süreci
Tüketseydi bir tek sevgi

Açar mıydı bir daha
Baharın çiçekleri..

.

Filiz Ocakoğlu

Ben Gelemem

İçimde yaşamın
Bin türlü fırtınası,

Ve başımda esen
En ağır kasırgası varken,
Sen bana gel diyorsun

Ben gelemem...

Sana öylesine tutsak
Ve öylesine yasakken
Sen hala bana gel diyorsun

Ben gelemem...

Varken kanatlarında
Özgürlük rüzgarları
Sen uç
Uçabildiğince yükseklere...

Ve ordan at bana
Yaşadığın güzellikleri
Birer birer...

Sen yaşayabildiklerinle
Ben yakalayabildiklerimde
Mutlu olmayı öğrendiğimizde
Anlayacağız

Zalim dediğimiz ayrılıkların
Aslında ne kadar

Onurlu kaldıklarını...

Filiz Ocakoğlu

Beni hatırla

İtiraz etme
Seni alıp götüreceğim bir gün
Mis kokulu diyarlara
Bedenin bir başka yanacak
Ruhunsa bir başka...

Bir buket bırakacağım
Kır çiçeklerinden
Bir de sevgimi yanında...
Yeşilliğinde yuvarlanıp
Derelerin de serinleyeceksin
Kuşlara öğrettim
Şarkını dinleyeceksin
Böyle bir anı istesen de
Ömrünce göremeyeceksin...

Sana söz
Hiç bir göz değmeyecek güzelliğine
Hiç bir söz üzmeyecek seni
Sır olup kaybolacaksın
Göğün derinliklerinde...

Yıllar sonra bir gün
Konarsa bir kelebek ansızın
Benekli duvağıyla
Buruşmuş ellerine
Ya da bir uğur böceği
Titreyen yorgun dizlerine
İşte o an tek dileğim
Sadece hatırla...

Filiz Ocakoğlu

Bilemezsin

Seni
Sensiz yaşamak
Nasıldır bilir misin sevgilim...

Seni bensiz yaşamak...

Aldığın her nefeste
Attığın her adımda
Her renkte her şekilde

Beni sensiz yaşamak....

Bir gün
Kupkuru bir ağacın
Dallarını severken görmüşler beni

Şaşırmışlar...

Bilmezler ki
O dalları kendi
Sensizliğime benzettiğimi...

Bilmezler ki
Sen diye
Okşayıp sevdiğimi...

Beni
Bensiz yaşamak
Nasıldır bilir misin sevgilim..

Bilemezsin...

Çünkü sen
Benim kadar sevmeyi
Aşk için kendinden vazgeçmeyi

Ne yazık ki
Henüz öğrenememişsin...

Filiz Ocakoğlu

Bir zamanlar....

Bu bayram oturup
Düşündüm yine
Bir hüznün yürüdü
Düştü gözlerime

Anamdan yadigâr
Eski bir radyo
Unutulup kalmış
Küskün köşesinde

Ne huzur doluydu
O geçen yıllar
Büyükten küçüğe
Tatlı telaşlar

Aklıma düştükçe
Yüreğim sızlar
Lokumlu mendilli
Eski bayramlar

Nerede kaldı şimdi
Sevgi ve saygı
Her şey de letafet
Muhabbet var dı

Kulağımda hala
O eski şarkı
Rahmetli yengemin
Abime aşkı

Ne günah etse açılmaz
İki kalbin arası...

Filiz Ocakoğlu

Boş yere

Ümit verme
Yüreğime boş yere
Bunca zaman
Eller oynar
Ben uzaktan bakarım...
Sırma saçın
Çekik kaşın
Hükmü ne
Sen benimsen güzelsin...
Kimler sarmış seni
Ak mintanlara
Boy pos sende
Endam sende
Bana ne
Alacaksa eller
Seni koynuna
Al da olsun
Pul da olsun
Benim için sen elsin...

Filiz Ocakoğlu

Bukalemun

Gün geceye dönüp
İnince ensesine
Azgınlığı yer değişirdi
Sünepe nöbetlerine...

Ne varsa yüklenip
Ziyan hanesinde
Yalar yutardı arsız
Bir güzel şerefsizce...

Oysa bilmezdi
Nasıl gülerdi mahalleli
Her gece dibine ettiği
Sokak fenerinin ödetmesi
Şebek görüntüsüne...

Bazen
Uzun sürmezdi
Sürüngen aymazlığı
Bırakıp kapı önüne
Şirden kokulu nefesini
Şizar kalırdı...

Bazen ise
Salyalı cümlelerini
Yapıştırıp küfürlerine
Arsız ustalığıyla
Namusuna sarardı...

İşte o zaman
Bir bulut kayardı gözlerinden
Kanadı kırık
Gelin kuşunun

Masum hayali çocukluğunun
Okşanası kumral saçları
Sıyrılıverip tülbentinden
Düşüverirdi gerçeğine..

Ve yaşam
Sancılanırken
Yeni bir güne
Uyanırdı dört dişli canavar
Kaldırırdı kuyruğunu yine

Biraz daha acımasız
Biraz daha edepsizce...

Filiz Ocakoğlu

Canın sitemi...

Ben küçücük bir canım
İsmim yok
Cismim yok
Şeklim ise hiç yok
Ne işin var senin benimle...

Dünya harammış
Aşklar yalamış
Kime ne demiş
Kim ne almış
Sanane ne...

Al eline şimdi bir top çile
Bir düz bir ters
Bir ters bir düz
Gelince koltuk altına
İşte burada biraz bekle...

İyi bilmek lazım ölçüsünü bedenin
İlerledikçe göğsün altına
Burada çıkacak asıl marifetin
İki al bir çık, üç al bir çık
Çok dikkatli keseceksin...

Ne dar olmalı ölçüsü ne de geniş
Sıkışmaya başlayınca nefes
Ne yalanı ne ziyarı
Ne de vefasız yarı
Kurtaramaz artık seni...

Ben küçücük bir canım
Aklın yok
Fikrin yok
Saygın yoksa kendine
Ne işim var artık benim seninle...

Filiz Ocakoğlu

Çekil git

Çekil git başımdan
Kurgulu şeytan
Tut eteklerinden
Savur küllerini
Soldurmam bekleme
Zifir gölgende
Beslerim tenimle
Umut çiçeklerimi...
Daha nedir ki
Şunun şurası
Bitti mi sanırsın
Yaşam kavgası
Bir ömür geçmiş de
Kalan yarısı
Bekler beni öylece
Durur önümde...
Şimdi bir hüznü var
Şitemde gönlüm
Kör olmuş gözlerim
lal olmuş dilim
Bugün yastaysam
Yarınsa benim
Gün görmemiş
Sayfalarımda
Güneşi bekleyen
Umutlarım var...

Filiz Ocakoğlu

Deli sevdam

Hayatın içinde kayıyor zaman
Farkında mısın...
Kaç gece sabahlara esir
Kaç mevsim sana hasret kalmış
Suskun uykularında
Haberin var mı...
Tutsaklığında boğulan gecelerin
Özleminden kavrulmuş sabahlarında
En kararlı tövbelerine yenilip
Kurşunu yine kendine sıkmış bu CAN
Umarın var mı...
Sen hala yüreğimde koşan bir tay
Gözlerimde noktalanmış
Vurgun bakışlı sevdamsın
Ben sana esir olmuşum bir kere
Neye yarar..
Bin kez de gitsen
On bin kez yine ben sana dönmüşüm
Hangi ayrılık seni bana getirmiş
Hangi elvedaya sen
Merhaba demişsin...
Şimdi artık bu son gidişim
Yüreğim
Aşkım
Deli sevdam
Tutarın var mı...

Filiz Ocakoğlu

Dil yarası

Yüreğimde acısı ayrılıkların
Ne yargısı var, ne de sorgusu
Paramparça olmuş beden
Orta yerinden
Her tarafta kan
Her tarafta barut kokusu...
Nerde parlayan güneş
Nerde yıldızlar
Mevsimler nerede
Nerede bahar
Bana bıraktığın ruhumda biran
Kendini görsen korkasın gelir..
Hangi söz teselli verir bu cana
Hangi ilaç çare olur dil yarasına
Ben benden geçtim dost karasına
Gördükçe kendimi yanasım gelir....

Filiz Ocakoğlu

Doğan Güneş

Ben nankör bir sevdanın
Uslanmaz bekçisiyim
Gururumdan eğilmese de başım
Yıllar boyu dört duvar arasında
Senin eserindir yalnız kalışım...
Sanmaki yoktu benim de
Kanatlarımda bahar rüzgarları
Mis kokulu yediverenler
Bir kuşa bir kurda yem atar gibi
Savururken en masum duygularımı
Ben doruğundaydım baharlarımlın...
Sen hiç yalnız kalmadın ki
Kırılmadı ki ben gibi kolun kanadın
Aslında ben sana hiç kıyamadım
Sırf sen üzülme diye
Ben kör oldum çoğu zaman
Duymadım, dokunmadım sevinçlerine
Toyluğundan gelen heveslerine
Bazen bir bebek gibi sarmalarken
Bazen bir ana sabrıyla sustum
Ele düşmana karşı kan kusarken...
Vicdanının açtığı zalim yaralarını bile
Ben değil miydım iyi eden
Ruhumun acımasız isyanına inat
Sana senden daha çok anlayışlı şefkatimle...
Bu gün hiç yaşanmamış gibi
Hatırlamıyorsun değil mi
Zamanın verdiği fırsatla
Sana dünü bana bir ömrü
Kabus eden hikayemizi...
Şimdi istemiyorum artık bir şey
Nafile benim için tüm davetlerin
Sende kalsın bundan böyle
Bahar kokulu rüzgarlarım
Yedi veren güllerim...
İster kokla, ister savur
İstersen at dört bir yana, bana ne
Ben yalnızlığımın
Kırgın köşesinde
Yorgun ama başım yine dik
Elimde tüfengimle
Son kez nöbetindeyim...

Filiz Ocakoğlu

Dost'a

Dur,dinle...

Göndermeden oklarını
Bilmediğin menzile...

O ki;

Kolu kanadından kırık
Hayatını tüketmiş
Zamanın tül perdesinde...

Filiz Ocakoğlu

Farkında mısın sen de...

Bitti dedik bu aşka
Susturduk sözleri
Küstürdük gözleri birbirine de
Söz geçiremedik bir türlü
Bu asi yüreklerimize...
Bir o yana bir bu yana
Dolanıp duruyoruz
Bir garip hal içinde
Farkında mısın sen de...
Hissediyorum
Bir fırtına kokusu var
Sanki havada
Hiç beklenmedik bir anda
Ansızın savuracak
Ya seni bana
Ya beni sana...

Filiz Ocakoğlu

Garip annem

Kokun gelir her bahar da
Sanki anacığım yanım da
Yıllar geçti kocamanım da
Hala içim yanar annem...
Sen benden gittiğinde
Çocukluğum kaldı ben de
Şimdi artık resimlerde
Hatıralar ağlar annem...
Artık beni kimler sarsın
Üzüntüm de oyalasın
Yavrum deyip gönlüm alsın
Dost mu kaldı güzel annem...
Önceleri kıyamazdın
Teselliydi rüyalarım
Görünmezsün yaramazım
Özlem canı yakar annem..
Hep bir soru yüreğimde
Cevabı yok, bileni de
Kimler sarmış kefenine
Affet beni
Affet annem...

Filiz Ocakoğlu

Gel ki

Bir gün
Toprak olduğunda bedenlerimiz..

Yaşanan bu özlemlere
Yaşanamayan sevgilere
Ağlar mı sanırsın dostların...

Düşün...
Ya ruh bedenden ayrıldığında
Ararsa aşkını
Ya ararsa...

Nasıl çekilir
Bu özlem
O sonsuz ebediyette...

Gel sevgilim gel...
Bu günü
Bu günde
Yaşamak için gel...

Gel ki
Yaşanmamış
Hiçbir şey kalmasın
Bilinmezliğe...

Filiz Ocakoğlu

Gidemedim

Yaşanmamış yılları
Bırakıp gitmek kolay mı
Hani benim umutlarım
Gün değmemiş
Zambak kokulu
Bembeyaz sayfalarım
Yarısı sende kalmış yüreğimle
Bırakıp gitmek kolay mı...
Git diyorsun bana
Ardına bakmadan git
Bir kez daha yaşamak
Mümkünmüş gibi
Bu dünyadan alacaklı
Kupkuru bir hayatı
Kabullenip git...
Oysa ben
En kırgın anlarımda bile
Bırakıp gidemedim seni
Git de diyemedim
Hiç düşündün mü
Bir kez dahi olsun
Bunun nedenini...
Git diyorsun bana şimdi
Ardına bakmadan git
İyi düşün bebeğim
Kolay mı böyle gitmek
Bu dünyadan alacaklı
Haylice bir borcu
Sana yükleyerek..

Filiz Ocakoğlu

Gitme desem

Gitme gel desem bir gün
Kalır mısın benimle
Geceyi karşılasak
Gülün pembe teninde
İster bir kül misali
Şavrulsak enginlerde
İstersen bir düş olup
Kaybolsak derinlerde
Gitme kal desem bu gün
Gelir misin benimle
Geceyi davet ettim
Bekliyorum seninle...

Filiz Ocakoğlu

Gülmeyi unuttuk biz

Nerelerde kaldı
Şiire
Şarkıya
Hayat veren
Umut dolu
Işık saçan gözlerimiz
Nerelerde kaldı şimdi
Var mı göreniniz...
Önce kahkahalarımızı yitirdik
Sonra tebessümlerimizi
Gün oldu
Yuttuk seviçlerimizi
Yuttukça unuttuk
Zamanın çemberinde
Mutluluk veren bize neydi
Var mı bileniniz...
Sevdalarımızdan utandık
Bir günah gibi...
Nifak bakışların
Fitne ittifaklarından
Her gün daha bezginleşen
Kişiliklerimizle
Mutlu olmaktansa
Huzurlu olmayı seçip
Bu kez de
Dağladık yüreklerimizi
Çorak topraklar gibi
Yavaş
Yavaş
Kuruttuk kendimizi...
Sonun da
Saman altından
Okyanusları yüzdüren
Görüntü dürüstü
Bed suratların karşısında
Kendini korumak adına
Sürekli gardını almaktan
Kaybettik o güzel özümüzü...
Şimdi daha kırılgan
Şimdi daha alıngan
Her fırsatta sızlanan
Dert yüklü bir millet olduk biz
Bu gün gülen kendini bilmez bebelerimiz
Yarın bizlere benzeyecek ümitliyiz
Bak siz ikiniz
Halamı gülmektesiniz
Bunca derdin içinde
Çok ayıp çok

.....
Filiz Ocakoğlu

Ha gayret...

Zaman kör, korkmayın
Tarlasına tohum
Çeliğine su
Aşına sevgi kattığım
Dost dediğim kırkayaklar
Şaklatın parmaklarınızı
Yüreklerinizin kirine
Mühür vursun elleriniz
Ki ben sizi görmeliyim...

Filiz Ocakoğlu

Hayat bu iŖte...

AŖkı atmıŖsın
Bir pacavra gibi yerlere
Bir eda, bir poz
Bu halin niye...
Bilmez misin
AŖk yere dūŖmez
Gözünde gözlük
Elinde çekirdekle...
Nasıl dökülmezse
Göz yaşları omuzlarından
AŖk değildir aslında harcanan...
Bir gün kader eğdirir de
DūŖerse baŖın önüne
İŖte o zaman
Göreceksin kendini
Harcadığını sandığın
AŖkının yerine...
Ŗimdi sanmaki ben
Hala o yerdeyim
Yere dūŖmeyen Ŗeyler de
Vardır hayattta
Gurur gibi mesela
Bilir misin sevgilim...
Seni sevdim ben seveceğim
Ama artık kendimce
YaŖam denen zor bir yolun
Bana ayrılan köŖesinde
Gözlerimde bir renk
Kulaklarımda bir ses
İçimde bir nefes
Bitene kadar...

Hayat bu iŖte...

Filiz Ocakoğlu

İnfial

Zalimdir
Yabanın hoyrat elleri
Uzanıp tutunsan
Cııldak her yanı
Her bakışta riya
Her gülüş eğreti
Ayaz keser garibin
Yoksul kolları...
Namertlik yakar
Acısı derindir canın
Kopar kolu kanadı
Yen içinde kalır
Dinelip durmanın
Bedeli ağır
Besledikçe büyür
Kurşun gibi
Yıkar İNFİAL...

Filiz Ocakoğlu

İşte öyle bir şey...

Şöyle bir boğazın
Karşı kıyısında
Bir akşamüstü
Dost masasında

Gözümde hayalin
Dalıp uzaklara
Şişenin dibine
Vurasım geldi...

Bir yanda hasret
Bir yanda hicran
İçimde figanı
Azdıran hüzzam

Elimde yüreğimin
Zalim meşalesi
İstanbul'u boydan boya
Yakasım geldi...

Mevsimlerden kış
Her yer de boran
Sularında kaybolup çıkan
Karabatalara inat

Buz tutmuş kıyılarına
Boylu boyunca
Sessizce uykuya
Durasım geldi...

İçimde rakının
Kahpe yakısı
Sızlıyor canımın
Çocuk yarısı

Ağlayan gecenin
Zifir kucağında
Düştü üzerime
Sabah yıldızı...

Filiz Ocakoğlu

Karga Karga Gak Dedi

Kim demiş ayrılık
Yıkamaz yigidi
Kartaldın bir zaman
Kuşa dönmüşsün
Saçların sırmaydı
Gözlerin ceylan
Tüyleri yolunmuş
Kaza dönmüşsün
Söyle kim düşürdü
Seni bu hallere
Nerde öykünmelerin
Heybetin nerde
Bir zamanlar
Nutuklar attığın yerde
Şimdi kargalar
Türkü söylüyor...

Filiz Ocakoğlu

Kaybettik sevgili

Kuşkularında yitirdik
Sevda baharlarımızı
O baharlar ki
Bir yudum bal misali tadıydı
Kör kütük yaşantımızın
O baharlar ki
Uyanış depremleriydi
Asılı kalmış duygularımızın
Ve o baharları
Sendin tüketen
Fikri ziyanlarında
Bu gün feryadın niye...
Kapılarım sağır olmuş çoktan
Yüreğim buz kovanlarında
Bin kez de tövbe etsen
Neye yarar, artık nafîle
Biz kaybettik sevgili
Kabul edemesek de
Şimdi içimizde ki hazan
Kimbilir kaç mevsim
Tutsak edecek bizi
Küskün baharlara...

Filiz Ocakoğlu

Kırmızı da

Kırmızıya
Bürünmüştü gece...

Kırmızı gül
Kırmızı şarap
Kırmızı dudaklarla...

Bakışları
Ay ışığında
Titreyen iki ışık...

Saçlarında
Gecenin siyah mavisini...

Sesinde
Hüzünlü bir türkü...

Arada bir
Bana bakıyor
Tatlı tebessümüyle...

Yaseminler
Yayıyor teninden
Gecenin ılık nefesiyle...

İşte o zaman
Bir garip oluyorum...

Şaraptan mı
Geceden mi
Biraz şehla mı bakışları
Çözemiyorum...

Öylesine rahat ki
Kızıyorum halime

Kadehi tutamayan
Elime...

Seviyorum diyemeyen
Dilime...

Gülüyorum...

Kabahat bende değil.
Ya onda
Ya gece de
Ya da kırmızı da

Bilemiyorum...

Filiz Ocakoğlu

Kim duyacak

Ne çare ki
Olan olmuş
Bir gerçek ti
Hayal olmuş
Al gömlekle
Kar bedene
Güneş vursa

Neye yarar...

Bilmez miydin bu ziyanı
Kara kaplı
Kahpe fermanı
Taşlara vurduran
Sessiz figanı
Söyle artık

Kim duyacak...

Filiz Ocakoğlu

Ne oldu

Ne oldu bana böyle
Anlatması inan zor
Bir akşam üstü gelen
O şirin adama sor..
Aldı götürdü beni
Sevgi dolu gözleri
İçim bir tuhaf oldu
Tutunca ellerimi...
Sonra dedi elveda
Kalamam ben burada
Kayboldu adımları
Adı yüreğimde hala...
Ne oldu bana böyle
Anlatması inan zor
Bir akşam üstü giden
O zalim adama sor...

Filiz Ocakoğlu

Öksüz sevdam (şarkı sözü)

Sevdayı umuda bağlamış gönlüm
Gün doğuşunda sen, batışında ben
Hasretin acısı gecelerimde
Bir kadeh şarapsın zehre dönüşen

Şarkıya, şiire derdini döken
Her mevsimde beni böyle terk eden
Hem öksüz hem yetim bırakıp giden
Bu kısa ömrümde çok ağladım ben

Hayalin Gerçeğe yenilişinde
Çaresiz aşkımı kabullendim ben
Zalim bir kurşuna gelse ne olur
Kurtulur kaderim senin elinden

Şarkıya, şiire derdini döken
Her mevsimde beni böyle terk eden
Hem öksüz hem yetim bırakıp giden
Bu kısa ömrümde çok ağladım ben

Filiz Ocakoğlu

Ömrünün Tek Hatırası

Her türlü kargaşasına rağmen
Kuş kanadından inince yere
Bir başka gözüktü dünya
Yılların özlemiyle...

Biraz korkak ama umutlu
Ruhunu bırakıp sevgiliye
Bir başka aleme daldı
Notaların oynaşan ritmiyle...

Biran uzaklaştığını sandı
Sevda ışığının
Dalıp derinlerine cevap aradı
Sonra şaşkın kalktı yerinden
İçi yanıyordu ama ağlayamadı...

Çağırdı denizin yosun kokusu
Rengine inat kışkırtıcı gecede ay
Beyaz kanatlarını indirmiş suya
Dalgalarla dans ediyordu...

Saldı kendini derin sulara
Serinliğinde çözüldü gergin bedeni
Hüznü dönüşünce kahkahalara
Bir kez daha anladı sevildiğini...

Yorulup bedeni vurunca kumsala
Yıldızlardan bir perdeye döndü gökyüzü
Her anında bin ömür yaşandı
Suskun gecenin tez sabahında...

Var mıydı artık karada ölüm
Sonunda ayrılık kader olsa da
Bu hayat kısa üzülmeye gülüm
Değmez mi ömrünün tek hatırasına...

Filiz Ocakoğlu

Özlem

Bazen
Alıp başımı
Kaçmak gelir içimden..

Öylesine
Bunalmış
Sıkılmış
Ve yorulmuşum ki...

Hep hayalini kurarım
Uzarlarda bir yerin

Alabildiğine
Yeşilin
Koyunun
Derenin...

İşte o zaman
Kızarıml şehirliliğime...

Kızarıml anama
Kızarıml babama...

Neden yok yahu
Benim de bir köyüm....

Arada bir
Paylaşırım bu sevdami
Yardımcım Kadife'mle...

Dinleyip
Şaşkın bakışlarıyla
Süzer muzipçe

"He ya
Sen nasıl doleşçen
Köy yerinde bu topikle...."

Doğru ya...

Ben nasıl dolaşacağım
Köy yerinde...

Sonra
Kim yapacak
Burda ki bunca işi...

Ya evdekiler aç kalırsa
Ya çocuklar hastalanırsa
Aman ha...

Susarım...

Şusar otururum da
İçim acır bir zaman

Sonra geğer
Unutulur
Düşlerim gibi o da...

Ne çobanın türküsü kalır
Ne aç tavuğun öyküsü...

Koşuştururken şehrin
Bin türlü karmaşasında...

Filiz Ocakoğlu

Rahat yok...

Bir zaman tüneli
Zilleri eteklerimde,
Dibine düşmüş
Sorgularım,
Bölük pürçük
Uğurlanan
Uzanıp da
Kavuşamadıklarım,
Şimdi neden
Bir ferman gibi
Yığıldınız önüme...
Oysa bugün
Ne yıl dönümü
Ne de doğum günüm,
Bir pazar günü öylesine
İçimi şenlendirdiğim
İndirdim kepenklerimi
Bir günlük saltanata
Sessizliğe dilenciyim...

Filiz Ocakoğlu

Sadece sitem

Yıkılmadı bu gürhun
Değişmeyen kaderi
Ne yazık...
Sende takılı kaldın
Aferist bir ruhun
O sinsî işvelerinde...
Halbuki görebilseydin
Keşke biz gibi
Sadece sana sandığın
Bu günkü sahte gülüşlerin
Tadıyla aldanan seleflerini...
Şimdi biz eğdik boynumuzu
Gururla kaldırdığımız başlarımızın
Altında ezilip durduk
Ve yaktık onun için halka olan ellerimizi
Acısı yüreğimize mih gibi çakılsa da
Kıramadık özü sevgi olan zincirlerimizi...
Nankör tebensümlere benzemek istemedik
Böyle olmalıydı bizce vefa
Böyle olmalıydı dostluk
Yuttuk zafer çığlıklarımızı
Giydik deli gömleklerimizi
Aptallığa vurup sustuk
Sevgi ve saygının onurlu gölgesinde
Yere düşürüp gözlerimizi
Umutla beklemeye koyulduk...
Yine aynı doğacaksa gün
Değişmeyecekse makus kaderi
Biz razıyız sonsuza kadar
Boynu bükük kalmaya.
Zaten bir eli toprağa dönük değil mi yaşamın
Sıraya çoktan girdik, azaldı zaman
Bari bir hoş dostluk baki kalsın
Bu yalan fani kubbe de dedik
Bunca çirkinliğin
Bunca yalanın
Bunca kahpeliğin karşısında
Yaşasın mertlik
Yaşasın inadına...

Filiz Ocakoğlu

Sen de kalsın...

Hayat
Ve sen
Ve umuda gömülü ben
Ne işe yarar ki böyle
Yarım kaldım
Sensiz derken
Uzak bir yer düşümde
Bir karartı bir endişe
Yakınlaşan gölgeler
Sanki benim peşimde
Adımları sert birinin
Yağmur ve gece derin
Bir rüzgar esti birden
Yitip kaydı düşlerim..
Bir ses duydum o anda
Sanki kulağımda
Dönüp aradım seni
Kara tren karşımda
Açılmış kapıları
Ne inen var
Ne binen
Çaldı bir siren sesi
Tam dönüp gidiyorken
Bir anda gördüm seni
Üstünde beyaz giysi
Bana el sallıyordun
Bekleme der gibisinden
İrkilip uyanmışım
Acıya dolanmışım
Vazgeçtim sitemimden
Yüreğim sen de kalsın...

Filiz Ocakoğlu

Sen gibi

Çözdüm gönül bağlarımı
Bundan böyle
Güzel gözlüm
Gelişin gibiydi gidişin
Fark edemedim...
Oysa verilmiş sözlerin vardı
Yorgun gecelerin
Toprak kokulu sabahlarında
Seninle yaşanıp
Seninle ölecektim..
Yoksun artık
Bu gidişin son
Biliyorum dönmeyeceksin...
Şimdi ben sensiz
Bu yalan yaşamı SÖYLE
Bir çiçeğin
Sen gibi kokusunda
Bir gözün
Sen gibi bakışında
Bir adımın
Sen gibi gölgesinde
Nasıl tükeneceğim...

Filiz Ocakoğlu

Sen varsın

Yorgun yüreğimde sevdan
Her yanımda sen varsın
Neye baksam
Neyi tutsam
Neyi tatsam
Sen varsın...
Sanma ki uğraşmadım
Unutmak için seni
Vazgeçtiğim her gecenin
Sabahında sen varsın...
Bilirim kolay değil
Bilirim mümkün değil
Bilirim ki can değil
Candan öte sen varsın...

Filiz Ocakoğlu

Sensiz Gece

Dün yine,
Ağladı gece,
Kuytu meyhanesinde
Sensiz sabahladığım...

Sessizce bir köşede
Gözyaşlarına dönüşen,
Kırağı çalmış yapraklarını,
Seyre daldım...

Bir derdi vardı,
Gizlediğini sansa da karanlıklarında
Farkında değildi duyulan
Çığlıklarının...

Hiç bir şey avutamıyordu geceyi.
Bütün şarkılar sevgiliyi yaşatırken
O çaresizce kaybediyordu
Kadehlerde benliğini...

Oysa bütün yıldızlar,
Pırıl pırıl, bin bir şekilde
Onun için ordaydılar.
Farkında değildi zenginliğinin...

Sabah olmuş, gün ağarmıştı...
Dışarıda buz gibi esen rüzgâr,
Her gidenin arkasından
Acı soğukla hatırlatıyordu kendisini...

Geride sadece...
Masalarda anılar,
Derin ızdırap bilmecesinde,
Tükenen hüznü dolu geceydi...

Filiz Ocakoğlu

Sevgiyi parladık

Sevgiyi parladık
Ellerimizle
Bire bir
Kendikendimize.
Ve bir etiket taktık gururla
Aşkı feda eden nefsimize..

Dünya malın olmuş
Neye yarar
Söyle
Kim paha biçebilirdi
Böylesine küheylan
Sevda dolu bir yüreğe...

Hani
Harmandalı çalacaktı düğününde
İnadına beyazlar giyecekti gelinin
Ve çabuk olsun diye dileğin
En minik parçasını yutacaktın
Gelin telinin...

Vah benim kara bahtım
Kör talihim, alın yazım
Yüreğim
Acıma
Zamandır ilacı her kederin
Bilirim...

Ah benim canım
Elleri, kolları kocamanım
Pehlivanım
Yürek şişirmek marifetti
Gurur yerine
Bilemedin

Filiz Ocakoğlu

Seviyorum

Güzel bir sonbahar akşamı
Bahçemde menekşeler
Dalıyorum uzaklara

Seni düşünüyorum...

Denize karşı
Rüzgar vuruyor yüzüme
Urperiyorum bir an

Seni hissediyorum...

Bir şarkı çalıyor uzaklarda
Vuslatı anlatan
İnce ince

Seni özlüyorum...

Bakıyorum
İki minik güvercin dolanıyor
Ayak ucumda

Sözlerin geliyor aklıma...

Erkeğinin ayakları kırmızı
Dişisinin pembe

Artık seçebiliyorum...

Birden
Duruyor rüzgar,
Susuyor müzik

Etrafta derin bir sessizlik...

Yüreğim sesleniyor
Sanki bana

Mutluyum
Seviliyor
Seviyorum...

Filiz Ocakoğlu

Seviyorum Őiirlerimi

Bir insan bu kadar mı sever Őiirlerini
Ben hepsini seviyorum...
Birinde hüzün birinde hayal
Birinde acemilik gülüyorum...
Hayat bu olsa gerek
Hangisi gerçek kim bilebilir
Amaç mutlu olmak değil mi
Buna kim ne diyebilir....

Filiz Ocakoğlu

Son Pişmanlık

Yine zor geçmişti o gece
Derin bir soluk alıp
Günün doğuşunu
Seyredebilmek için
Doğruldu yatağından...
Yaşam ne güzeldi
Yeşil tepeleri
Denizin mavisini
Kuşların sesini
Heleki sevdiklerini
Bırakıp gitmek
Bir daha görememek
Ne büyük elemdi...
Oysa bu onun
Son durağıydı, biliyordu
Bir kez daha seyretmeliyim dedi
Doğan günü umutla
Belki bir şans daha tanır bana
Kimse ağlamasın yanımda
Bozmasınlar üç kuruşluk keyfimi
Bırakın beni...
Buğdaya bakan yanık teniyle
Geriye doğru düşmüş
Kurşini gür saçlarıyla
Ne kadar da sıhhatli görünüyordu
Kendince bu son ona
Hiç hoş görünmüyordu...
Çok şey görmüş, geçirmişti de
Yinede eksik bir şeyleri
Kalmıştı yaşamında...
Birini bekler gibiydi
Görmeyi çok arzuladığı birini
Ama beklenen gelmemişti
Ya da gelememişti...
Acaba dedi
Oda naçar mı benim gibi
Donuverdi bakışları
Hüzünle düşürdü gözlerini
Bırakmazdı bilirim
O mutlaka gelirdi
Düştü omuzları
Sönüverdi gözlerindeki ışık
Yanlış yaptım dedi usulca
Ama çok geç artık...
Her şeyi sevdim de
Onu sevmeyi beceremedim
Yeterince ne yazık...
Yükledi duygularını
Yorgun gözlerine
Mahçup bir hüzünle
Bıraktı ellerime
Gelen olursa eğer

Bu size emanetim
İsteyipte söyleyemediklerim..
Kapatın artık perdeleri
Yorgunum dinleneceğim....

Ve minik bir gri güvercin
Konuverdi ansızın penceresine
Ayakları pembe...

Beklenen gelememişti ama
Yinede geç kalmıştı en küçük meleği
Oysa ona annesinin ismini vermişti
Hepsinden de biraz farklı sevmiştii
Oda ailenin isyanına inat
Babacığının tek evladımmiş meğer dediği
Abisinin ısrarlarına dayanamayıp çıkıp gelmişti

Bıraktım emaneti usulca ellerimden
Döküldü bir kağıda sessizce en derinden.....

“ Canlarım

Şu anda yanımda olmanızı
Ellerimi tutmanızı
Yüreğimde taşıyıp
Bir türlü göstermeyi
Beceremediğim sevgimi
Gözlerinizin içine bakarak söyleyebilmeyi,
Son kez hepinizi doya doya
Koklayıp öpebilmeyi
Ne çok isterdim...
Ve bu gün buna hazırken
Hiç biriniz yoksunuz yanımda
Belli ki hepinize hasret gideceğim...
Ben bu kadar kötü müydüm
Yalnız kaldığım gecelerde
Hep bunu düşündüm
Sahip olduğum kadarıyla
Aç mı bıraktım yavrularımı
Çaldım mı, haramamı baktım
Bir gün olsun her hangi bir nedenle
Yüzlerini kara mı çıkarttım..
Biliyorum hoyrattım
Öksüz ve yetim büyümenin
Ne demek olduğunu,
Sevgisiz geçen çocukluğumun
Acısı ve korkusuyla
Hayatta hep dik kalabilmenin

Ne kadar zor olduğunu,
Bu yüzden kavruk kalışımı,
Sevgisiz yıllarımın soğuk duvarlarını
Şevkat ve sevgisiyle yıkmayı başaramayan
Melek ama ancak aldığı kadarını verebilen
En az benim kadar eksik hayat arkadaşımı,
Hep güçlü olması beklenen,
Dış kocaman içi minicik adamı,
İstesem de anlatamadım...
Bir hata var ise hepimizindi,
O halde bu düşmanlık niyeydi,
Hangi vicdan, hangi kader
Getirmişti bu sona bizi
Şimdi soruyorum size.
Her şeyi bırakın bir yana
İnsan olarak yargılayın kendinizi
En acımasız olan kim di bu oyunda.
Hala yolunuzu bekleyen bende mi
Yoksa son gününde dahi
Yanında olmayacak kadar
Nefretine yenilmiş sizlerde mi.
Sakin bunu bir sitem olarak kabul etmeyin
Ben hepimizi çoktan effettim
Yıllarca kendime nasıl eziyet ettiğimi
Ruhumda yarattığım fırtınanın
Tek mimarının aslında ben olduğumu
Sizlerin bütün hatalarını
Bir yana bırakıp, içimdeki beni
Yüreği sevgi dolu o adamı
Ortaya çıkartmayı başarabildiğim o gün anladım...
Hiç bir şey için geç değildir canlarım üzölmeyin
Huzur içinde yaşayabilmek sizin elinizde
Yeterki affetmeyi öğrenin
Kendiniz için
İnsanlık için
Her ne şekilde olursa olsun
Her ne yaşanmış ise
Geçmiş i bir kalemle çizip
Yeni bir şans tanımayı deneyin kendinize
Çünkü yaradan
Hiç kimseyi kötü yaratmamıştır..
Ben sizleri her zaman sevdim
Ve bu gün çok mutluyum inanın
Bu güne kadar anlatamadıklarımı
Bir kağıt parçasında da olsa
Şizlerle paylaşabileceğim için...
Üzğünüm,
Çünkü sizlerin bana
Bunu söyleme şans ı olamayacağı için...
Gururluyum,
Okulu ve sınavlarının arasında
Baş ımda uykusuz ve yorgun bekleyen

Yüreği kocaman kendisi minicik torunum için.
Utançlıyım,
Hep horlamaya çalıştığınız,
Ama bana sizden daha vicdanlı
Yüreği asil gelinim için...
Haydi gülümseyin şimdi
Her şeye rağmen gülümseyin
Ağlamayın arkamdan
Ben sizleri affettim
Gül kokulu hasretlerim
Hoşçakalın
Meleklerim benim...

13/eylül/2001

Filiz Ocakoğlu

Şımarık

Sen aynadaki yüzünle büyümüşsün çocuk
Kalbin duygulardan uzakta...

Gerçek sandığın aldanmalarında
Beslenmiş acımasızlığın, şımarıklığın
Bilir misin...

Her gün sevip okşasan da
Sırma saçlarını
Çipil gözlerini
Anlıyacaksın bir gün sen de
Yaşamın tek kişilik olmadığını...

Filiz Ocakoğlu

Unuttun mu

Sen dünyam olacaktın benim
Bense dört mevsimin
Ne oldu...
Yağmur olup düştüğünde toprağa
Tohumlar filize durup
Çiceğe ismini verecekti
Bahara söz vermiştin
Kokusunu rüzgar getirecekti ona
Unuttun mu...
Şimdi sadece kış var burada
Madem sana kalacaktı üç mevsim
Neden bunu söylemedin...

Filiz Ocakoğlu

Veda

Başımda nisan yağmurları
Aklımda sen...
Bir kır kahvesinin köşesinde
Kalakalmışım...
Ne baharın çiçekleri
Ne kuşların sesi
Boğazımda yumrusu kalmış
Son sözlerinin...
Ne kadar kolaymış
Aşkı harcamak
Hoyrat bir bedenin
Yalan kollarında
Şimdi taşısan da aşkı
Başka bahara
O bahar taşır mı artık
Benim duygularımı...

Filiz Ocakoğlu

Vefasız...

Bir deli bakışından
Dilleşti sevdan bende
Sokaklar zifir zindan
Hüzünler nöbetlerde
Bir el ki boynum sıkar
Durma git, haydi sende
Vuruldu adımlarım
Duymadın mı
Vefasız...

Ne bitmez fırtınadır
Ne bitmez bir güz imiş
Sözleşmiş sanki her şey
Bu koca şehir küsmüş
İçimden vazgeç diyor
Beynimde sinsî bir giz
Susturdum şeytanımı
Dinledim mi
Vefasız...

Dolaştım sabaha dek
Sen oldum her adımda
Sanki bir matem yeri
Kimse yok sokaklarda
İçimden göçtü kuşlar
Gittiğin o durakta
Gönderdim ben canımı
Almadın mı
Vefasız...

Ok olup vursa sevdan
Bir anda siler misin
İnciten yarın olsa
Kendine gelir misin
Müebbet giyse cefa
Ardından gider misin
Kaybettin böyle canı
Anladın mı
Vefasız....

Filiz Ocakoğlu

Yalan dünya

Her hangi anında

Ansızın yüreğin burulup da
Hüzünle dalıyorsan

Bir cana özlemindir bu...

Bir şeyleri isteyip de
Adını koyamadığın
Paylaşamadığın
İçindeki senin
Minicik yüreğin
Göz yaşlarıdır bu...

Yorgunsundur
Kaçıp gitmek istersin

Oysa gidemezsin
İçinden bir şeyler kopar

Susarsın uzunca bir zaman...

Boğazın kuruyup
Gözlerin dolduğunda
İşte o an
İstemezsin kimseleri
Anlatmak zordur ya

Hele ki anlaşılması o kadar da zorsa...

Şimdi dik durmayı bilmelisin
Ardına bakmadan yürü
Aldırma gözyaşlarına
Titreyen yüreğine
Acıyan bedenine...

Bilmelisin ki yalnızsındır
Koskoca dünyada
Seni senden başka
Anlayacak dost
Bir çift şefkatli göz
Ne yazık ki yoktur...

Yaşamın aslında bir oyun
Oyunu kendince
En güzel şekliyle
Tamamlamak da rolündür...

Milyonlarca düşün
Ben gibi sen gibi,

Sessizce...

Her kez payına düşeni yaşar
Perde, kapanıncaya kadar

Filiz Ocakoğlu

Yasaklı

Ey yasaklı
Dikkat et,
Bir bakarsın
Gün güneşlidir
Bir zaman,
Bir bakarsın
Salto yapar
Adam boyu
Kahpeliktir
O zaman,
Ne kıştır gölgesi
Ne de afet
Kor içinde
Yakar seni
Arşa kadar
İhanet....

Filiz Ocakoğlu

Yazıklar olsun

Bu gece
Şiirler yazmak istiyorum
Delicesine...
Ne varsa yaşamda
Beyaza, siyaha, ota, çöpe
İçinde sen olmayan her şeye
Şiirler yazmak istiyorum...
Kalemimde çöşku
Dilimde eski bir şarkı
Çocuklar gibi neşeli
Şimdiye kadar yazılmamış
En güzel dizeleri
Söylenmemiş sözleri
Birbiri ardına ekleyip
Kalemde defterden
İntikam almak istiyorum...
İstiyorum da kalemin mürekkebi
Defterin sayfaları tükenmiş
Tam da havasındayken şiirin
Böyle de olmaz ki
Olmaz ki böyle de
Olmaz tabi...
Yazıklar olsun
Oysa bu gece ota çöpe
İçinde sen olmayan her şeye
Yazılacak ne çok şeyi olan
Ama sensiz bütün bir gece
Bir tek cümle bile kuramayan
Ben için...

Filiz Ocakoğlu